

land bliver dovent, at man ikke gør sit ypperste, og derfor kan vi ikke skarpt nok afvise forslaget.

Jeg har en bemærkning til den borgerlige argumentation om, at man ikke vil have en CO₂-afgift, for det er jo bare en rød skat. Men de borgerlige er også en lille smule usikre på, hvordan de forholder sig til en grøn skat, og jeg kan meddele de borgerlige, at hvad angår argumentet om, at CO₂-afgiften ikke må gøres til en rød skat, er jeg faktisk enig med de borgerlige. Jeg ønsker også, at CO₂-afgiften bliver gjort til en 100 pct. grøn skat, dvs. at de midler, der er ført ind i statskassen, selvfølgelig skal leveres tilbage så målrettet som vel muligt, så hver eneste krone går til elbesparelser, så hver eneste krone går til indfrielse af den målsætning, som vi i hvert fald engang har været enige om.

Jeg skal blot præcisere, at Enhedslisten på det skarpeste vender sig imod forslaget her, og vi vender os også mod argumentationen. Vi mener, at når vi får en CO₂-afgift, der føres målrettet tilbage, tjener det dansk erhvervsliv på lang sigt. Jeg er udmærket klar over, at på kort sigt kan det gøre lidt ondt – det er lidt gennem lidelse til sejr – men man får altså ikke noget gratis.

Hvis vi får fremmet en teknologi, der lægger Danmark i front med hensyn til elbesparelser og med hensyn til at kunne indfri CO₂-målsætningerne, er der en verden at vinde, og så har vi fremtiden for os. Men Venstre og de øvrige borgerlige partier, der har fremsat dette forslag, er i virkeligheden utrolig angst for fremtiden. De sidder fuldstændig fast i fortiden, og derfor kan man ikke skarpt nok afvise dette forslag, både af hensyn til miljøet, men såmænd også af hensyn til et kvalitativt spring inden for dansk produktionsliv.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på hr. Søren Kolstrup, at han talte meget varmt og længe for, at man skulle have direkte tilbageførelse af de midler, der blev indbetalt i CO₂-afgifter, og at der skulle være orden i tingene og orden i huset, og det er jo tit, man hører, at politikere fra Enhedslisten gerne taler for de sager, når de er udeomkring.

Vil hr. Søren Kolstrup kunne bekræfte her fra Folketingets talerstol, at han absolut deler Rigsrevisionens kritik af den måde, man har gennemført hele dette sæt af grønne afgiftspillerregler på – altså alle CO₂-afgifterne – og at

Enhedslisten ikke kan acceptere den uigennemskuelighed, den manglende opridsning af, hvor meget der i grunden er kommet ind, den manglende tilkendegivelse af, hvor mange af midlerne der er blevet brugt til administrationen, og at nogle af dem er brugt til andet end det, der var tilsigtet? Er hr. Søren Kolstrup på Enhedslistens vegne enig i, at der er gjort et mangelfuldt stykke arbejde fra ministeriernes side med de grønne afgifter?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

I Rigsrevisionens arbejde synes jeg, man skal skelne skarpt mellem to forhold: for det første administrativt koks, og for det andet det, der vedrører den debat, vi er samlet om i dag, nemlig CO₂-debatten og realisering af nogle miljømålsætninger.

Hvad angår det første, lytter Enhedslisten selvfølgelig altid til en kritik, der er leveret af offentlige myndigheder – det er klart – og hvorfor gør vi det? Netop fordi vi er enige i, at den skal være så effektiv som vel muligt. Vi vil dog være nogle tåber, hvis vi så at sige slog klapperne for og ikke lyttede til en sådan kritik. Men jeg skal i samme åndedrag gøre opmærksom på, at der er sket en forvridding af debatten, når man tillægger denne kritiske rapport nogle udsagn, som den ikke udtaler sig om, og det er jo med hensyn til miljøeffekten.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Kolstrup, at vi har nogle klare forventninger til Enhedslisten. Da forslaget om, at de 5 mia. kr. skulle retur til erhvervslivet, blev skruet sammen, kæmpede Enhedslistens hr. Bent Hindrup Andersen og CD's hr. Peter Duetoft bravt, og i forslaget lå der nogle mål, men bestemt også, at man skulle være ordholdende over for dem, der skulle have pengene tilbage.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan jo lige så godt sige med det samme, at Kristeligt Folkeparti ikke kan gå ind for dette beslutningsforslag. Vi går stadig stærkt ind for grønne afgifter som et adfærdsregulerende instrument, også for erhvervslivet, men vi mener selvfølgelig også, at disse grønne afgifter skal tilbageføres fuldt ud efter bestemmelserne, hvorimod grønne afgifter på forbrug meget